

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ

XXII ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ ΙΚΑ

ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΜΙΣΘΩΤΩΝ

Συντρόφισσες και σύντροφοι:

Είναι χαρά μου που βρίσκομαι και πάλι μαζί σας σε μια τόσο σημαντική συνάντηση και σας απευθύνω χαιρετισμό, ως Γενικός Γραμματέας, των συνταξιούχων των 5 ηπείρων, που συμμετέχουν στην Δ.Ο.Σ. (Διεθνή Οργάνωση Συνταξιούχων) της Π.Σ.Ο. (Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας).

Εσείς, όπως αποδεικνύεται από αυτό το 22^ο Συνέδριο, έχετε οργανωθεί και αγωνίζεστε εδώ και δεκαετίες για τα δικαιώματα της εργατικής τάξης στο τελευταίο στάδιο της ζωής μας ως συνταξιούχοι.

Αυτό το στάδιο θα πρέπει να έχει μια μακρά διάρκεια ετών, στα οποία να απολαμβάνουμε τη ζωή αφού έχουμε συμβάλει με τη δουλειά μας στη λειτουργία και τη βελτίωση των κοινωνιών στις οποίες ζούμε.

Η κα Lagarde, η Πρόεδρος του ΔΝΤ (Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου), έχει δηλώσει δημοσίως ότι θα έπρεπε να πεθάνουμε γρήγορα, γιατί δεν παράγουμε πια προϊόντα με τα οποία θα πλουτίζουμε τους καπιταλιστές.

Αυτή η δήλωση δείχνει τί είναι ο καπιταλισμός: εκμετάλλευση και θάνατος.

Οι ηγέτες του καπιταλισμού δεν θέλουν την ευτυχία των ανθρώπων, θέλουν απλά να μας εκμεταλλεύονται. Και όταν δεν μπορούν να το κάνουν, θέλουν να ζούμε σε κακές συνθήκες, ώστε να πεθαίνουμε γρήγορα.

Στην ίδια γραμμή επιχειρηματολογίας, ο υπουργός εργασίας της Ιαπωνίας, δήλωσε στην τηλεόραση της χώρας του, ότι οι συνταξιούχοι θα πρέπει να κάνουν χαρακίρι (αυτήν την παραδοσιακή ιαπωνική μέθοδο αυτοκτονίας), για να πεθαίνουν με αξιοπρέπεια και να μην ζουν άσχημα τα τελευταία χρόνια της ζωής τους.

Εμείς λέμε ότι οι μόνοι που θα πρέπει να αυτοκτονήσουν είναι οι ηγέτες του καπιταλισμού, που είναι πραγματικοί δολοφόνοι και που φιλοδοξούν μόνο να συνεχίσει να αυξάνεται ο τεράστιος πλούτος τους μέσα από την εκμετάλλευση των εργαζομένων.

Σήμερα στον κόσμο, ο πλούτος εξακολουθεί να συγκεντρώνεται όλο και περισσότερο σε λίγους ανθρώπους, χάρη στον άδικο και απάνθρωπο καπιταλισμό. Λιγότερο από το 1% των κατοίκων του πλανήτη έχουν περισσότερα χρήματα από το υπόλοιπο 99%. Μόνο 7 άνθρωποι, οι πλουσιότεροι στον πλανήτη, έχουν τον ίδιο πλούτο με το φτωχότερο μισό της ανθρωπότητας, δηλαδή οι 7 που αναφέρονται έχουν τα ίδια χρήματα με 3,5 δισεκατομμύρια ανθρώπους, ή, αλλιώς, καθένας από αυτούς τους 7 ανθρώπους έχει από μόνος του, τα ίδια χρήματα με 500 εκατομμύρια ανθρώπους.

Οι αριθμοί φαίνονται απίθανοι, αλλά είναι ακριβείς, έχουν αναγνωριστεί από τους ίδιους καπιταλιστές ηγέτες που ούτε καν τους κρύβουν. Κάποιοι τους διαδίδουν με στόχο την εξαπάτηση, λέγοντας ότι ο καθένας μπορεί να γίνει πλούσιος.

Αλλά αυτή η άδικη πραγματικότητα θα τελειώσει, χάρη στον αγώνα της εργατικής τάξης. Ο καπιταλισμός, ο οποίος βρίσκεται σε συνεχείς συστημικές και διαρθρωτικές κρίσεις (άλλη μία πλησιάζει), θα εξαφανιστεί από τον πλανήτη ως σύστημα δουλείας που δεν μπορεί να γίνεται αποδεκτό για περισσότερες δεκαετίες.

Όπως καταργήθηκε, μέσα από σκληρούς και παρατεταμένους αγώνες εναντίον της, η πρώτη σκλαβιά, θα τελειώσουμε και με την δεύτερη περίοδο σκλαβιάς, τον καπιταλισμό, η οποία εμφανίζεται μεταμφιεσμένη πίσω από τις λέξεις «ελεύθερη αγορά».

Ο σοσιαλισμός θα γίνει, αργά ή γρήγορα, πραγματικότητα. Ο σοσιαλισμός είναι η μόνη δυνατή κοινωνία χωρίς την εκμετάλλευση της πλειοψηφίας του πληθυσμού από τη μειοψηφία που σήμερα κατέχει τα μέσα παραγωγής.

Θα οικοδομήσουμε τον σοσιαλισμό μαθαίνοντας από τις μεγάλες επιτυχίες, αλλά και από τα λάθη που έγιναν στις χώρες που έδειξαν ότι μια κοινωνία χωρίς κοινωνικές τάξεις ήταν δυνατή. Αναφέρομαι ιδιαίτερα στην πρώην Σοβιετική Ένωση, η οποία πριν από 102 χρόνια δημιούργησε μια κοινωνία χωρίς εκμεταλλεόμενους ή εκμεταλλευτές. Ήταν η πρώτη κοινωνία στην οποία το δικαίωμα στη σύνταξη επεκτάθηκε σε όλους τους κατοίκους της, γεγονός που τους επέτρεψε να ζήσουν με αξιοπρέπεια μετά από μόλις 25 χρόνια εργασίας.

Και τώρα οι καπιταλιστές θέλουν να εργαστούμε 40 ή και περισσότερα χρόνια για να έχουμε συντάξεις μιζέριας που δεν θα μας επιτρέπουν μια αξιοπρεπή ζωή. Εδώ αποδεικνύεται, για άλλη μια φορά, η υπεροχή του σοσιαλισμού απέναντι στον καπιταλισμό.

Η Διεθνής Οργάνωση Συνταξιούχων γεννήθηκε στη Βαρκελώνη, στην Καταλονία της Ισπανίας, στην Ευρώπη, τον Φεβρουάριο του 2014. Συμμετείχαμε στο Πρώτο Συνέδριο περίπου 100 αντιπρόσωποι από περισσότερες από 30 χώρες των 5 ηπείρων και εγκρίναμε τα ντοκουμέντα που μας βοήθησαν να λειτουργήσουμε και να αγωνιστούμε κατά τη διάρκεια αυτών των πρώτων 4 χρόνων ζωής.

Σε αυτό το πρώτο Συνέδριο εκλέξαμε επίσης ένα 24μελές Εκτελεστικό Συμβούλιο, το οποίο θα ανανεώσουμε στο Δεύτερο Συνέδριό μας, που θα πραγματοποιηθεί τον επόμενο Φεβρουάριο στην Μπογκοτά της Κολομβίας, στην Αμερική. Είμαι σίγουρος ότι σε αυτό το Δεύτερο Συνέδριο θα εκλέξουμε και πάλι, ως Πρόεδρο της Ένωσης μας, τον σύντροφο Δήμο Κουμπούρη, ο οποίος άσκησε με πολύ σωστό τρόπο τα καθήκοντα του από την ίδρυση της.

Κατά τη διάρκεια αυτών των 5 χρόνων έχουμε καταφέρει να οργανώσουμε τους συνταξιούχους από ήπειρο σε ήπειρο, διεξάγοντας τα ακόλουθα Περιφερειακά Συνέδρια: 1) στην Αμερική, στο Κίτο, του Ισημερινού, στις 30 Σεπτεμβρίου του 2015 2) στην Ευρώπη, στη Δανία, στις 16 Ιουλίου 2016, 3) στην Αφρική, στο Ντακάρ της Σενεγάλης, στις 16 Νοεμβρίου 2016 · 4) στην Ασία, στο Νεπάλ (όπου ο προαναφερθείς σύντροφος Δήμος Κουμπούρης προέδρευσε στο συνέδριο) στις 3 Δεκεμβρίου 2016, και 5) στις Αραβικές Χώρες, στην Τυνησία, στις 26 Οκτωβρίου 2017.

Επιπλέον, είμαστε η μόνη Διεθνής Οργάνωση της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας που έχουμε καθιερώσει μία μέρα το χρόνο σαν μέρα πάλης ενάντια στον καπιταλισμό σε όλο τον πλανήτη. Είναι η 1η Οκτωβρίου κάθε χρόνου, ημερομηνία που ορίζει ο ΟΗΕ ως υπενθύμιση της ύπαρξης των συνταξιούχων.

Η 1η Οκτωβρίου του προηγούμενου χρόνου, η οποία σε ορισμένες χώρες, όπως η Ελλάδα και η Αργεντινή, εορτάστηκε σε κοντινές ημερομηνίες, ήταν ο τρίτος χρόνος κατά τον οποίο πραγματοποιήθηκε με επιτυχία ο εορτασμός αυτής της Παγκόσμιας Ημέρας Αγώνα. Συμμετείχαμε δεκάδες χώρες από τις 5 ηπείρους. Στην ιστοσελίδα μας υπάρχουν αρκετά δείγματα από αυτό.

Στο ισπανικό κράτος, από όπου προέρχομαι, αυτή την 1η Οκτωβρίου, πραγματοποιήθηκαν συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις σε σχεδόν 200 πόλεις σε όλη την επικράτεια. Δράσεις που στοχεύσαμε κατά των φιλο-καπιταλιστικών πολιτικών κομμάτων που έλεγαν ότι δεν υπήρχαν χρήματα για τις συντάξεις, αλλά κατέληξαν να δεχθούν ένα πρώτο μέρος των διεκδικήσεων που οι συνταξιούχοι έχουμε κατεβάσει στους δρόμους δεκάδες φορές (και τώρα το κάνουμε κάθε Δευτέρα) .

Επίσης στο ισπανικό κράτος είχαμε να αντιμετωπίσουμε τα εργοδοτικά συνδικάτα, τις Comisiones Obreras και την UGT (το πρώτο έπαψε σταδιακά να είναι ταξικό συνδικάτο εδώ και 20 χρόνια). Τα εργοδοτικά συνδικάτα έχουν πουλήσει και προδώσει τους εργαζόμενους, όχι μόνο τους ενεργούς εργαζόμενους υπογράφοντας απώλειες δικαιωμάτων στις συλλογικές συμβάσεις, αλλά και στο ζήτημα των συντάξεων.

Οι Comisiones Obreras και UGT το 2011 υπέγραψαν με τους Σοσιαλδημοκράτες του PSOE που κυβερνούσαν, ένα έγγραφο που καθυστερεί την ηλικία συνταξιοδότησης στην Ισπανία στα 67 έτη (με απώλεια έως και 30% του ποσού που εισπράττεται ως πρώτη σύνταξη). Και αυτό, ένα χρόνο αφότου κατέβηκε (στα 58 έτη για τους άνδρες και 52 για τις γυναίκες), με απόφαση της αντι-ιμπεριαλιστικής κυβέρνησης του Έβο Μοράλες η ηλικία συνταξιοδότησης στη Βολιβία, στη χώρα της Αμερικής που έγινε προϊόν εκμετάλλευσης και που λεηλατήθηκε ως Ισπανική αποικία. Χώρα στην οποία ο Γιώργος Μαυρίκος, για λογαριασμό της ΠΣΟ, πραγματοποίησε το περασμένο έτος 2017, μία μεγάλη αντι-ιμπεριαλιστική δράση με παγκόσμιο αντίκτυπο, δίπλα στον Έβο Μοράλες.

Τα εργοδοτικά συνδικάτα σε όλο τον πλανήτη, σε αντιστοιχία των χρημάτων που τους καταβάλλονται από τις καπιταλιστικές κυβερνήσεις και την εργοδοσία, συνεχίζουν να βοηθούν τους εκμεταλλευτές. Συνεχίζουν να προδίδουν την εργατική τάξη που φαινομενικά εκπροσωπούν. Όσον αφορά τις συντάξεις, υποστηρίζουν την ύπαρξη ιδιωτικών ταμείων. Άρχισαν στη δεκαετία του '70 του περασμένου αιώνα, υποστηρίζοντας τον φασίστα δικτάτορα της Χιλής Πινοσέτ, ο οποίος υποσχέθηκε με τη βοήθεια της CIOSL, το σημερινό και προδοτικό CSI, ότι οι Χιλιανοί θα εισέπρατταν με τα ιδιωτικά συνταξιοδοτικά ταμεία, το 100% του τελευταίου μισθού που λάμβαναν σαν ενεργοί εργαζόμενοι ως πρώτη πληρωμή της σύνταξης τους, αντί του 70% που εισέπρατταν την εποχή εκείνη. Σήμερα, 40 χρόνια αργότερα, έχει αποδειχθεί το ψέμα που ξεκίνησαν οι φασίστες με τη βοήθεια των εργοδοτικών συνδικάτων του CSI. Σήμερα, η πρώτη πληρωμή σύνταξης στη Χιλή είναι μόνο το 35% του τελευταίου μισθού που λαμβάνει κανείς ως ενεργός εργαζόμενος.

Το ίδιο συνέβη και στην πολυεθνική Telefónica-Movistar στην Ισπανία. Το 1992, η εταιρεία, αφού είχε θεσπιστεί από τον ισπανικό νόμο, χρειαζόταν τη συγκατάθεση των εργαζομένων της για την ιδιωτικοποίηση του συνταξιοδοτικού της ταμείου. Τα ισπανικά εργοδοτικά συνδικάτα Comisiones Obreras και UGT υποστήριξαν την εταιρεία σε αυτή την προσπάθεια, αλλά χάρη στο συνδικάτο AST, μέλος της ΠΣΟ, έχασε τα δύο πρώτα δημοψηφίσματα, επειδή οι εργαζόμενοι που ψήφισαν απέρριψαν την ιδιωτικοποίηση. Για να μην χάσει το τρίτο δημοψήφισμα, η εταιρεία άλλαξε τους όρους και καθιέρωσε ως εθελοντικό (δηλαδή που θα αποφασίζεται μεμονωμένα από κάθε εργαζόμενο) το πέρασμα από το Δημόσιο Ταμείο σε Ιδιωτικό Ταμείο. Αυτό το τρίτο δημοψήφισμα κερδήθηκε από την εταιρεία, καθώς ορισμένοι εργαζόμενοι δεν ήθελαν να εμποδίσουν την ελευθερία του λάθους των υποστηρικτών του Ιδιωτικού Ταμείου, το οποίο παρουσιαζόταν ως βελτίωση για όσους εγγράφονταν σε αυτό.

Σήμερα, 26 χρόνια αργότερα, αποδείχθηκε η μεγάλη απάτη, όπως ανακοινώθηκε από το συνδικάτο AST, τον μόνο πραγματικό υπερασπιστή των δικαιωμάτων των εργαζομένων και ως εκ τούτου μέλος της ΠΣΟ. Οι εργαζόμενοι που πέρασαν στο Ιδιωτικό Ταμείο και οι οποίοι συνταξιοδοτούνται λαμβάνουν λιγότερα, καλά το ακούσατε, λιγότερα, από αυτούς που έμειναν στο Δημόσιο Ταμείο. Για όλα αυτά υπάρχουν δημόσια έγγραφα που το αποδεικνύουν. Αλλά εκτός του ότι τώρα πληρώνονται λιγότερο, επειδή συμφώνησαν να περάσουν σε Ιδιωτικό Ταμείο, έχουν χάσει για κάθε χρόνο, 14 φορές (σε κάθε μία από τις 14 πληρωμές του μισθού τους), το 2,4% του μισθού τους, που θα κατέβαλλε το Ιδιωτικό Ταμείο.

Τώρα θα το καταλάβουν πλήρως. Τα χρήματα δεν έχουν χαθεί, τα έχασαν, όπως συμβαίνει πάντα στον καπιταλισμό, μόνον οι εργαζόμενοι που πέρασαν στο Ιδιωτικό Ταμείο, και τα έχουν οι εκμεταλλευτές και οι φίλοι των εκμεταλλευτών. Η εταιρεία έχει κερδίσει περισσότερα από 100 εκατομμύρια ευρώ σε αυτά τα 26 χρόνια και τα εργοδοτικά συνδικάτα περισσότερα από 20 εκατομμύρια ευρώ το καθένα. Και όλα αυτά είναι χρήματα που κλέβονται από τους εργαζόμενους που αποδέχτηκαν το πέρασμα από το Δημόσιο Ταμείο σε Ιδιωτικό Ταμείο.

Πρέπει να γνωρίζετε, όλοι εσείς οι Έλληνες συνταξιούχοι, πως αυτά τα κίτρινα συνδικάτα είναι πλέον ξεπουλημένα (ως αντάλλαγμα για τις επιχορηγήσεις εκατομμυρίων που λαμβάνουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση) ώστε να στηρίξουν τον νέο ευρωπαϊκό νόμο που παρανόμως προετοιμάζουν. Ονομάζεται P.E.P.P., που σημαίνει Ευρωπαϊκό Πλάνο Προσωπικών Συντάξεων, αφορώντας προφανώς ιδιωτικές συντάξεις.

Με την ψεύτικη δικαιολογία πως θα «σώσουν» τις συντάξεις, πρόκειται να γίνουν η κεντρική τράπεζα και οι παγκόσμιοι χρηματοοικονομικοί όμιλοι αυτοί που θα ελέγχουν το μέχρι στιγμής δημόσιο χρήμα των Κρατικών Συνταξιοδοτικών Ταμείων, ταμείων που συντηρούνται από τους εργαζόμενους με τις ασφαλιστικές εισφορές που καταβάλλουν για όσο εργάζονται.

Οι συνταξιούχοι της Ευρώπης πρέπει να προετοιμαστούμε για μια μεγάλη μάχη που θα εμποδίσει τους καπιταλιστές που διοικούν την Ε.Ε. να κλέψουν αυτά τα χρήματα που είναι δικά μας.

Έχει αποδειχθεί για άλλη μια φορά ότι το χειρότερο για τους εργαζόμενους είναι να πιστέψουν τα εργοδοτικά συνδικάτα που πλουτίζουν προδίδοντας την εργατική τάξη.

Τέλος, πρέπει να σας πω ότι η Διεθνής Οργάνωση Συνταξιούχων ήταν η μόνη φωνή Συνταξιούχων σε όλο τον κόσμο στο πλαίσιο του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας τα τελευταία 4 χρόνια και κατά τη διάρκεια ολόκληρης της ύπαρξής του ΔΟΕ (που θα συμπληρώσει σύντομα 100 χρόνια).

Καμία άλλη φωνή των Συνταξιούχων δεν ζήτησε το λόγο σε αυτό το φόρουμ στο οποίο η ΠΣΟ εκπροσωπείται από τον Γενικό μας Γραμματέα Γιώργο Μαυρίκο. Αυτό συμβαίνει επειδή δεν υπάρχει άλλη παγκόσμια οργάνωση Συνταξιούχων σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Ως τέτοια οργάνωση θα συνεχίσει να αγωνίζεται και να υπερασπίζεται τα δικαιώματα της εργατικής τάξης στο τελευταίο στάδιο της ζωής μας, με τη βοήθειά σας, των Ελλήνων Συνταξιούχων και πολλών οργανώσεων Συνταξιούχων από τις 5 ηπείρους.
Σας ευχόμαστε επιτυχία και καλά αποτελέσματα στο 22^ο Συνέδριό σας.

ΜΑΚΡΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΗΣ ΖΩΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ!

ΖΗΤΩ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!

ΖΗΤΩ Ο ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΟΣ ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ!

ΖΗΤΩ Η ΠΣΟ!